

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Str. Apolodor nr.17 sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : contestații.anaf@mfinante.ro

DECIZIA NR.175/2012

privind soluționarea contestației depusă de
S.C. .X. .X. S.R.L. din .X.-X.,
înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul
Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr.908214/30.12.2011

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. prin adresa nr..X./23.12.2011, înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.X/30.12.2011 asupra contestației formulată de **S.C. .X. .X. S.R.L.**, cu sediul în .X.-X., Calea .X. nr., județul .X. , CUI RO.X..

Contestația este formulată împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr..X./79 din 24.11.2011 privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal, emisă în baza procesului verbal de control nr..X./138/24.11.2011 de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. și are ca obiect suma totală de **.X. lei** reprezentând:

- **.X. lei – taxe vamale;**
- **.X. lei – accesorii aferente.**

În raport de data întocmirii actului atacat, respectiv **24.11.2011**, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată de registratura Direcției Județene

pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. la data de **21.12.2011**, așa cum rezultă din ștampila aplicată de serviciul registratură pe originalul contestației, aflată la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, 206, 207 alin.(1) și art.209 lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de **S.C. .X. .X. S.R.L.**

I.Prin contestația formulată, **S.C. .X. .X. S.R.L.** susține că în vederea desfășurării activității de producere a telefoanelor mobile a întreprins demersurile legale pentru obținerea autorizațiilor necesare derulării regimului de transformare sub control vamal prevăzut de art. 150 din Codul vamal al României, respectiv art.130 din Regulamentul nr.2913/1992 privind Codul vamal comunitar.

Prin adresa nr.X din 02.11.2007 **S.C. .X. .X. S.R.L.** a solicitat Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. eliberarea autorizației pentru utilizarea regimului de transformare sub control vamal, anexând documentele prevăzute de actele normative in vigoare. Urmare acestei cereri, organul vamal a solicitat societății prin adresa nr.X din 08.01.2008 clarificări, inclusiv descrierea detaliată a tuturor operațiunilor ce vor fi aplicate mărfurilor de import în vederea obținerii de produse transformate. Prin adresa nr.X din 18.01.2008 societatea a descris întregul proces de producție și asamblare a telefoanelor mobile și modul detaliat de transformare a mărfurilor care urmau să fie plasate sub regimul de transformare sub control vamal. Urmare unor solicitări suplimentare ale Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. societatea a depus în data de 05.03.2008 răspunsul său detaliat referitor la procesul tehnologic. La data de 10.09.2008 **S.C. .X. .X. S.R.L.** a primit autorizația pentru transformare sub control vamal nr.ROCJX, emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., valabilă din 05.03.2008 până la 05.03.2010. Această autorizație cuprinde o listă de X de mărfuri identificate prin descrierea articolelor și codurile tarifare din Nomenclatura combinată, precum și activitățile planificate.

Ulterior emiterii autorizației pentru transformare sub control vamal nr.ROCX, organele vamale au efectuat un control vamal ulterior la societate, notificat prin adresa nr.X/16.09.2009. Acest control s-a materializat prin întocmirea notei de constatare nr.X/14.01.2010. La data de 11.02.2010 inspectorii au solicitat clarificări suplimentare referitoare la mărfurile care au fost

plasate sub regimul de transformare sub control vamal și la operațiunile efective la care sunt supuse aceste mărfuri în timpul transformării.

La solicitarea societății, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. a prelungit valabilitatea autorizației inițiale până la 05.04.2010 prin emiterea autorizației nr.ROCJX din 05.03.2010, iar apoi a eliberat autorizația pentru transformare sub control vamal nr.ROCJX din 15.03.2010 cu valabilitate de trei ani. Și această autorizație a cuprins o listă de 20 de mărfuri identificate prin descrierea articolelor și codurile tarifare din Nomenclatura combinată, precum și activitățile planificate, identice cu cele din autorizația inițială.

Societatea consideră că autoritățile vamale au avut poziții contradictorii în sensul că pe de o parte i-au acordat autorizații pentru desfășurarea operațiunilor de transformare sub control vamal, iar pe de altă parte, în cadrul controlului vamal ulterior au considerat că mărfurile în cauză nu îndeplineau cerințele pentru regimul de transformare sub control vamal.

Societatea susține ca Decizia pentru regularizarea situației nr..X./79 din 24.11.2011 a fost emisă fără respectarea prevederilor art.100 (3) din Codul vamal al României, neexistând nicio discrepanță între ceea ce **S.C. .X. .X. S.R.L.** a indicat că va face în cadrul procesului de producție a telefoanelor mobile și ceea ce a făcut în practică ulterior, în ceea ce privește operațiunile aplicate mărfurilor plasate în regimul de transformare sub control vamal. Societatea consideră că nici art.226 (1) b) din Codul vamal al României invocat ca temei juridic al Deciziei pentru regularizarea situației nr..X./79 din 24.11.2011 nu este incident în cauză deoarece nu a furnizat date incomplete sau inexacte când a solicitat aprobarea utilizării regimului de transformare sub control vamal, iar după obținerea autorizațiilor a respectat pe deplin și în mod clar termenii acestora.

Și în ceea ce privește recalificarea anumitor articole ca excedând regimului de transformare sub control vamal, societatea consideră că argumentele organelor vamale sunt neîntemeiate, în acest sens arătând că potrivit pct.7 al anexei nr.X și al anexei nr.X din Regulamentul CVC operațiunile referitoare la transformarea sub control vamal includ și formele uzuale de manipulare a mărfurilor de orice fel, făcând totodată trimitere la practica din Uniunea Europeană.

În concluzie, societatea solicită admiterea contestației, anularea Deciziei nr..X./79/24.11.2011 și restituirea sumelor plătite

II. Prin Decizia pentru regularizarea situației nr..X./79 din 24.11.2011, emisă în baza procesului verbal de control nr..X./138/24.11.2011, întocmite de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., s-au constatat următoarele:

În perioada 22.04.2009 – 18.11.2011 **S.C. .X. .X. S.R.L.** în calitate de titular al autorizațiilor de utilizare a regimului vamal cu impact economic/destinație finală (transformare sub control vamal) nr.XXXX 02.03.2010, prin X declarații vamale conținând X articole a solicitat și a obținut plasarea sub regim a mărfurilor în cauză.

Verificând modul de respectare a condițiilor de derulare a regimului de transformare sub control vamal, organele vamale au constatat că mărfurile: acumulate Li-Ion, căști, pungi plastic, suport din plastic, șnururi textile, huse textile, cabluri USB telefon mobil, difuzoare, baterii alcaline 1,5 v și amplificatoare de sunet nu au fost supuse unei transformări, ele fiind doar mutate din ambalajul colectiv în care au fost livrate de furnizor cu tot cu ambalajul individual în ambalajul de vânzare cu amănuntul alături de telefonul mobil. Organele vamale au stabilit că întrucât aceste articole nu au suferit nicio altă transformare, putând fi readuse economic la forma și starea în care se aflau înainte de plasarea lor sub regim, au fost încălcate prevederile art.133 lit.b) din Regulamentul CEE nr.2913/1992 de instituire a Codului vamal comunitar. De asemenea, s-a stabilit că art.130 din Regulamentul CEE nr.2913/1992 de instituire a Codului vamal comunitar este inaplicabil articolelor în cauză, întrucât natura sau starea lor nu se modifică prin operațiunile la care sunt supuse, fiind astfel încălcate prevederile art.551 alin.(1) teza întâi din Regulamentul CEE nr.2454/93 al Comisiei din 02.07.1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului CEE nr.2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar.

Privitor la articolele „pungi din plastic” și „suport din plastic” nu sunt îndeplinite condițiile economice prevăzute de pct.12 din partea A a anexei nr.X la Regulamentul CEE nr.2454/93 al Comisiei din 02.07.1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului CEE nr.2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, întrucât aceste materiale nu sunt vitale pentru performanța economică a telefonului mobil. Nici condițiile economice prevăzute la pct.7 din partea A a anexei nr.X la Regulamentul CEE nr.2454/93 al Comisiei din 02.07.1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului CEE nr.2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, nu sunt îndeplinite întrucât pct.16 și pct.19 din anexa nr.X la același act normativ se referă la ambalarea, respectiv la pregătirea distribuirii sau revânzării mărfurilor asupra cărora se aplică manipulările standard.

Pentru articolele „căști”, „huse textile”, „șnururi textile”, „cabluri USB telefon mobil”, „difuzoare”, „baterii alcaline” și „amplificatoare de sunet” condițiile economice prevăzute de pct.12 din partea A a anexei nr.X la Regulamentul CEE nr.2454/93 al Comisiei din 02.07.1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului CEE nr.2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal

Comunitar, nu sunt îndeplinite întrucât aceste materiale nu sunt vitale pentru performanța economică a telefonului mobil, ele constituind doar accesorii împreună cu care acesta este vândut cu amănuntul. Organele vamale au stabilit că nici condițiile economice prevăzute la pct.7 din partea A a anexei nr.X la Regulamentul CEE nr.2454/93 al Comisiei din 02.07.1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului CEE nr.2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, nu sunt îndeplinite întrucât pct.12 și pct.19 din anexa nr.X la același act normativ se referă la adăugarea componentelor accesorii la mărfurile asupra cărora se aplică manipulările standard.

În temeiul art.100 alin.3, 5 și 6 din Legea nr.86/2006 și al art.78 alin.3 din Regulamentul CEE nr.2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, organele vamale în conformitate cu art.226 alin.1 lit.b) din Legea nr.86/2006 și cu art.204 alin.1 lit.b) din Regulamentul CEE nr.2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar au stabilit că pentru mărfurile plasate în regimul de transformare sub control vamal fără a fi respectate condițiile care reglementează plasarea lor sub acest regim a luat naștere o datorie vamală în cuantum de .X. lei asupra căreia au fost calculate accesorii în cuantum de X lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de control vamal, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatoare și organele de control vamal, se rețin următoarele:

Agencia Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă societatea poate beneficia de regimul de transformare sub control vamal în condițiile în care din actele existente la dosar rezultă că mărfurile în cauză nu îndeplineau condițiile de plasare sub regim.

În fapt, în vederea desfășurării activității de producere a telefoanelor mobile **S.C. .X. .X. S.R.L.** a solicitat organelor vamale eliberarea autorizațiilor necesare derulării regimului de transformare sub control vamal.

Potrivit constatărilor organelor de control vamal, în perioada 22.04.2009 – 18.11.2011 **S.C. .X. .X. S.R.L.** în calitate de titular al autorizațiilor de utilizare a regimului vamal cu impact economic/destinație finală (transformare sub control vamal) nr.XXXXX /02.03.2010, prin X declarații vamale conținând X articole a solicitat și a obținut plasarea sub regim a mărfurilor în cauză.

În urma controlului ulterior desfășurat la societate privind utilizarea regimului de transformare sub control vamal s-a constatat că o parte din mărfurile plasate sub acest regim fie nu au fost supuse unei transformări, fie nu

sunt vitale pentru performanța electronică a telefonului mobil, ele constituind doar elemente ale ambalajului ori accesorii împreună cu care telefonul este vândut. Aferent mărfurilor plasate în regimul de transformare sub control vamal pentru care s-a constatat nerespectarea condițiilor care reglementează plasarea lor sub acest regim, organele vamale au stabilit de plată în sarcina societății taxe vamale în cuantum de .X. lei și accesorii în cuantum de X lei.

În drept, art.130 din Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, cu modificările ulterioare prevede: „*Regimul de transformare sub control vamal permite ca mărfurile necomunitare să fie utilizate pe teritoriul vamal al Comunității în operațiuni care le modifică natura sau starea, fără să fie supuse drepturilor de import sau măsurilor politicii comerciale și permite produselor care rezultă din astfel de operațiuni să fie puse în liberă circulație cu plata drepturilor de import datorate în mod normal pentru astfel de mărfuri. Astfel de produse sunt denumite produse transformate*”. Aceleași dispoziții se regăsesc și la art.150 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României cu modificările și completările ulterioare.

La art.132 și 133 din același Regulament se prevede:

art.132: *“Autorizația pentru transformare sub control vamal se acordă la solicitarea persoanei care efectuează transformarea sau care se ocupă de efectuarea ei”*.

art. 133

“Autorizația se acordă numai:

(a) persoanelor stabilite în Comunitate;

(b) atunci când mărfurile de import pot fi identificate în produsele transformate;

(c) atunci când, după transformare, mărfurile nu pot fi readuse economic la forma sau starea în care se aflau înainte de plasarea lor sub regim;

(d) atunci când utilizarea regimului nu poate duce la evitarea efectului regulilor de origine și privind restricțiile cantitative aplicabile mărfurilor importate;

(e) atunci când sunt îndeplinite condițiile necesare ca regimul să contribuie la crearea sau menținerea activității de transformare a mărfurilor în Comunitate, fără a aduce atingere intereselor producătorilor comunitari de mărfuri similare (condiții economice)”.

În conformitate cu art.2 din Normele de utilizare a regimurilor vamale economice, aprobate prin Ordinul Vicepresedintelui ANAF nr.7789/2007 *“Utilizarea unui regim vamal economic de antrepozitare vamală, perfecționare activă, transformare sub control vamal, admitere temporară și perfecționare pasivă se autorizează de autoritatea vamală pe baza unei cereri înaintate acesteia de către solicitant”*. Aceste norme descriu procedura de autorizare, cererile care se depun în cadrul acestei proceduri, forma autorizațiilor,

posibilitatea revocării și anulării acestora, modalitățile de verificare a condițiilor economice prevăzute de art.133 lit.e din Regulamentul anterior explicat.

Autorizațiile eliberate societății în vederea utilizării regimului de transformare sub control vamal reprezintă acte administrative de autoritate individuală care produc efecte pentru perioada de valabilitate a acestora.

Analizând copiile autorizațiilor de utilizare a unui regim vamal cu impact economic/destinație finală eliberate contestatoarei de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. se reține ca la rubrica 7 „Mărfuri care pot fi plasate sub regimul vamal” sunt înscrise denumirile mărfurilor pentru care s-a autorizat utilizarea regimului, încadrarea tarifară și cantitatea, iar la rubrica 9 „Detalii cu privire la activitățile planificate” sunt descrise operațiunile la care urmau să fie supuse mărfurile pentru care a fost eliberată autorizația. De asemenea, la rubrica 10 „Condiții economice” se face trimitere la art.552 alin1 și Anexa nr.X partea A nr. de ordine 7 și 11 din Regulamentul Comisiei CEE nr.2454/93, art.133 din Regulamentul CEE nr.2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, art.71 lit.b) din Normele de utilizare a regimurilor vamale economice, aprobate prin Ordinul Vicepresedintelui ANAF nr.7789/2007.

Se reține că art.71 lit.b) din Normele de utilizare a regimurilor vamale economice, aprobate prin Ordinul Vicepresedintelui ANAF nr.7789/2007 menționat de organul vamal emitent al autorizației instituie obligativitatea verificării îndeplinirii condițiilor economice prealabil emiterii autorizației.

Totodată, art.80 din Normele de utilizare a regimurilor vamale economice, aprobate prin Ordinul Vicepresedintelui ANAF nr.7789/2007 prevede: *“După eliberarea autorizațiilor, autoritatea vamală, în colaborare cu alte autorități competente, poate efectua controlul regimului, pentru a se asigura de veridicitatea justificării economice prezentate la depunerea cererii de perfecționare activă sau transformare sub control vamal”*.

Din coroborarea acestor dispoziții normative incidente în materie, organul de soluționare concluzionează că în situația în care societatea a plasat în regim de transformare sub control vamal mărfuri care nu îndeplineau condițiile de a fi plasate sub acest regim nu putea beneficia de prevederile acestui regim vamal.

În vederea clarificării situației de fapt, prin adresa nr.X/09.01.2012 s-au solicitat organului vamal emitent al actului contestat lămuriri cu privire la mărfurile pentru care în urma controlului vamal s-a constatat că nu puteau fi plasate sub regimul de transformare sub control vamal.

Prin adresa de răspuns, nr.X din 11.01.2012 Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. a precizat că în perioada supusă controlului societatea nu a plasat în regim de transformare sub control vamal alte mărfuri decât cele înscrise în autorizațiile de utilizare a unui regim vamal cu impact economic/destinație finală respective, nu a depășit cantitățile înscrise în

autorizații, însă au lipsit transformările efectuate asupra mărfurilor, așa cum cerea regimul prevăzut de art.130 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, cu modificările ulterioare, anterior explicitat.

Se reține că organele vamale au constatat că unele din mărfurile în cauză au fost doar elemente ale ambalajului telefonului mobil cum ar fi pungii din plastic sau suporturi din plastic, iar altele au fost articole de uz general, cum ar fi cabluri, difuzoare montate în carcase, baterii, șnururi, huse, căști, care pot fi utilizate independent de un telefon mobil.

Se reține că aceste componente nu au suferit niciun fel de prelucrare sau transformare, fiind efectiv plasate în ambalajul telefonului mobil.

Având în vedere cele de mai sus, se reține că scopul urmărit de contestatoare a fost acela de a se sustrage de la plata taxelor vamale, iar manoperele dolosive utilizate nu pot justifica apărarea de răspundere a comitentului, fiind de principiu că un act dolosiv nu poate fi nici pretextul, nici temeiul apărării de răspundere, ilicitul neputând fi primit ca un principiu de non-răspundere.

Față de situația de fapt constatată în urma controlului ulterior din care organul de soluționare reține că societatea a plasat sub regimul de transformare sub control vamal mărfuri care nu au fost supuse unei transformări în condițiile cerute de regim, respectiv a plasat sub regimul de transformare sub control vamal mărfuri care nu îndeplineau condițiile economice prevăzute de regimul vamal în cauză, se reține că în mod temeinic și legal organul de control a stabilit în sarcina societății nașterea datoriei vamale în condițiile art.226 alin. (1), (3) și (4) din Legea 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările ulterioare, unde se precizează: “(1) *Datoria vamală la import ia naștere și prin:*

a) neîndeplinirea uneia dintre obligațiile care rezultă, în privința mărfurilor supuse drepturilor de import, din depozitarea lor temporară sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate;

b) nerespectarea unei condiții care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau acordarea unor drepturi de import reduse sau zero, în funcție de destinația lor finală.

...

(3) Datoria vamală se naște fie în momentul în care obligația a cărei neexecutare generează datoria vamală încetează a mai fi îndeplinită, fie în momentul în care mărfurile au fost plasate sub regimul vamal în cauză, când se stabilește ulterior că o condiție stabilită pentru plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau pentru acordarea drepturilor de import reduse sau zero, în funcție de destinația finală a mărfurilor, nu a fost îndeplinită.

(4) Debitorul este fie persoana căreia i se cere îndeplinirea obligațiilor apărute, în privința mărfurilor supuse drepturilor de import, în urma depozitării lor temporare sau a utilizării regimului vamal sub care au fost plasate, fie persoana căreia i s-a cerut respectarea condițiilor care reglementează plasarea mărfurilor sub acel regim”.

Avînd în vedere că societatea nu contestă modul de calcul al obligațiilor vamale sub aspectul bazei de calcul, cotelor aplicate, însumarea produselor dintre baza de calcul și cotele aplicate se va respinge ca neîntemeiată, în baza art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală care prevede: *“Contestația poate fi respinsă ca:*

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”, contestația **S.C. .X. .X. S.R.L.** privind suma de .X. lei reprezentând taxe vamale și suma de X lei reprezentând accesorii aferente, în virtutea principiului de drept accesoriul urmează principalul.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C. .X. .X. S.R.L.** împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr..X./79 din 24.11.2011 privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal, emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. avînd ca obiect suma totală de **.X. lei** reprezentând:

- **.X. lei – taxe vamale;**
- **.X. lei – accesorii aferente.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau la Curtea de Apel .X. în termen de 6 luni de la data comunicării, conform prevederilor legale.

DIRECTOR GENERAL

X